

BOLUSSEN en BABBELAARS.

Dinsdag 30 april.

Tussen 11.00 en 12.00 uur kwamen de deelnemers met stralend zonnig weer aan in de Houttuinen in Middelburg. Daar werden we meteen voorzien van koffie met een versgebakken bolus.

Het was weer een prettig weerzien met al die deelnemers die er al zo vaak bij waren en ook een prettige kennismaking met hen die voor het eerst meegingen. Helaas waren niet alle aangemelden aanwezig, enkelen moesten door ziekte verstek laten gaan. Na de koffie volgde binnen in het mooie oude gebouw de lunch, met aspergesoep, een kroket en broodjes.

Om half twee verschenen drie gidsen, waarna we in kleinere groepjes een stadswandeling door het oude centrum te maakten. Een trage groep, een middelsnelle groep en een groep voor de snelste lopers.

De gids vertelde over het ontstaan van de naam Middelburg, over verwoestingen door brand en de oorlog en de herbouw met allerlei verschillende gevels. Over de toren met aan weerszijden een deel van de kerk en de abdij met de mooie kloostergangen en kloostertuin.

Daarna was er nog tijd om op eigen gelegenheid nog wat rond te kijken, en bezoek te brengen aan de grote boekhandel de Drvkkery of op een van de vele terrassen een drankje te gebruiken. Tegen zes uur arriveerde iedereen in het Fletcher Arion Hotel in Vlissingen.

Na het inchecken kon het drankje vooraf beneden in de ruime hal genuttigd worden of buiten op het terras.

Aan tafel ging het opnemen van de drankjes en het serveren daarvan nogal traag, zodat het voorgerecht pas na een uurtje op tafel kwam. Maar de kwaliteit was goed. Het menu was vooraf toegezonden en we hadden onze keuze ook vooraf kenbaar gemaakt. Het serveren van de hoofdgerechten en de toetjes verliep vlot.

Woensdag stapten we na het ontbijt in de bus met chauffeur Ko. Wim Davidse was onze gids. Hij groeide op in de buurt van Middelburg en had een mooie rondrit uitgezet over Walcheren en Schouwen-Duiveland. Eerst maakte de bus een rondritje over de boulevard en vervolgens richting Grijpskerke en Aagtekerke. We reden over kreekruggen, met aan weerszijden

poelgronden. We zagen Vliedbergen, kunstmatige heuvels van eeuwen geleden. En we reden over de panoramaweg langs Westkapelle en Domburg.

Bij het Kaslokaal in Oostkapelle stond de koffie voor ons klaar met een keuze aan gebak. Achter het restaurantje was een mooie tuin en er was een winkeltje met boeken en streekprodukten.

Via de stormvloedkering met het werkeiland Neeltje Jans bereikten we Schouwen-Duiveland en Burgh Haamstede. Wim wist bij alles wat we passeerden veel te vertellen.

We reden langs de Oosterschelde met binnendijks veel vogels en zeekraal en lamsoor.

We kwamen langs de Plompe toren, restant van het verdwenen dorp Koudekerke.

En langs natuurgebied de Schelphoek en het nieuw ontwikkelde natuurgebied Plan Tureluur.

Ook zagen we Meekrapstoven, voor het drogen en verwerken van de wortels van de meekrap; de rode kleurstof voor de bekende boerenzakdoek.

Na het passeren van wijngaard De Kleine Schorre en nadat Ko ons een gedichtje had laten horen arriveerden we rond het middaguur bij museumboerderij Goemanszorg in Dreischor.

Daar konden we in en rond de boerderij kennis nemen van het leven in vroeger tijden op dit eiland. Er was een expositie over de vlasteelt, een compleet ingerichte boerenwoning en veel oude landbouwwerktuigen. Collega Ken Buth, die altijd practicus was op Schouwen, vertelde ons het nodige over het museum.

Voordat we het museum in konden stond er een ruim voorziene lunch op ons te wachten. Soep, broodje kroket en twee forse boterhammen met ham en kaas. Niet iedereen wist z'n bordje leeg te eten.

De rit werd vervolgd richting Nieuwerkerk en Ouwerkerk. Een gebied waar veel doden gevallen zijn bij de watersnoodramp in 1953. We bezochten het Watersnoodmuseum.

Net als Goemanszorg was de toegang voor museumkaarthouders hier gratis. Als nieuw lid van de reiscommissie had Nanny Venselaar de taak museumkaarten te verzamelen en na de museumbezoeken weer terug te geven.

Er was voldoende tijd om door de 4 caissons die het watersnoodmuseum vormen te lopen. Er was veel beeldmateriaal van die gebeurtenis in de nacht van 1 februari 1953. En er waren veel verhalen van mensen die het hadden meegemaakt. Caisson 1 ging over de feiten, caisson 2 over de emoties, daarna volgde de wederopbouw en de bewustwording en in de laatste caisson ging het over de toekomst.

Over de Zeelandbrug, ruim 5 km lang, reden we terug naar Noord Beveland. Daar passeerden we Proefboerderij de Rusthoeve. Het was nog steeds prachtig weer. In de bus gingen de babbelaars rond, een waardige vervanging van het trommeltje van Tine Beulink.

We reden langs het Veerse Meer en langs Veere. In de buurt van Middelburg wees Wim op zijn ouderlijk huis, waar hij en Karen nu wonen.

Terug in het hotel was er nog tijd voor een drankje op het terras.

De bediening tijdens het diner was prettig vlot en de kwaliteit van het eten was weer heel goed. En er werd kortdurend gezongen, onder andere het Absyrtus. In de eetzaal zat maar een enkeling buiten ons gezelschap.

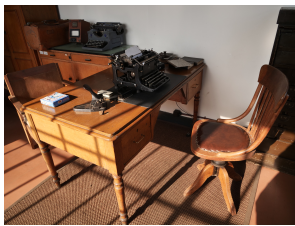
We moesten de volgende ochtend vroeg weg, maar helaas kon het afrekenen van de drankjes pas bij het uitchecken. De turfkaarten moesten wel voor 11 uur in de avond worden ingeleverd. Ook het terug betalen van teveel berekende hotelkosten kon pas de laatste dag. In de organisatie van het hotel was naar onze mening wel wat te verbeteren. Maar verder was het een prima locatie.

De meesten gingen eerder naar bed dan gisteren. We moesten uiteindelijk vroeg weer op.

Donderdagochtend ging het afrekenen en uitchecken gelukkig redelijk vlot.

De afspraak bij de stoomrein in Goes bleek om 9.30 uur te zijn niet om 9 uur. Maar na een half uurtje geduld kregen we een rondleiding in de werkplaats en op het terrein met oude locomotieven en wagons.

De locomotief was al onder stoom gezet en er waren voldoende kolen ingeladen.

Een mooie rit bracht ons bij restaurant De Buffer in Hoedekenskerke. Op het terras namen we eerst een kopje koffie. Daarna gingen we naar het 't Wienkeltje van Wullempje. Daar gaf een mevrouw een rondleiding door het oude huisje bij het snoepwinkeltje en stond een tweede mevrouw achter de toonbank voor de verkoop.

Het museumpje laat zien hoe er jaren geleden geleefd en gewerkt werd. Het is een van de oudste pandjes van het dorp, dat bewoond werd door Wullempje, zijn grootmoeder en zijn tante. Willem was in 1900 geboren en heeft nog tot 1970 in het huis gewoond.

Er werd veel gekocht, van het snoepgoed tot kruikjes met een alcoholische drank.

Terug in de Buffer stond alles klaar voor de lunch. Een lekkere kop groentesoep en verschillende broodjes en beleg. Tine bedankte Wim en Karen met de Absyrtus CD voor hun aandeel in de organisatie.

Na de lunch werd er nog een groepsfoto gemaakt en toen was het tegen 2 uur tijd voor de terugreis naar Goes. De conducteur kwam langs om onze kaartjes te knippen. Naast de vele informatie die hij tijdens de reis gaf, leerden we ook dat alle conducteurs een eigen nummer hebben dat naast het geknipte gaatje te lezen was.

Terug in Goes scheidden de wegen na dit weer heel geslaagde uitstapje.

Hennie Hadderingh

